

Iedereen is om de verkeerde redenen aanwezig bij vredesconferentie voor Syrië in Montreux

Wat wereld krijgt te zien, is illusionair vredesproces dat werkelijke motieven van de deelnemers versluiert

Leo Kwartan

Vandaag gaat in Montreux de vredesconferentie voor Syrië van start. Het spande er nog om. De oppositie weigerde aanvankelijk met het Syrische regime te praten. Uiteindelijk ging de Syrische Nationale Coalitie (SNC) toch overstag. Niet omdat de opposanten nu ineens geloven dat ze president Assad kunnen wegonderhandelen, maar omdat ze bang zijn de steun van hun westerse en Arabische broedheren te verspelen. Evenals de overige deelnemers aan de conferentie doet de SNC mee om de verkeerde redenen. Zo stemde Assad al veel eerder in met deelname. Grote concessies hoeven we niet te verwachten. 'Ze denken zeker dat we de sleutels van het presidentiële paleis komen overhandigen', schamperde een adviseur van Assad die ik onlangs in Damascus ontmoette.

Assad stuurt een delegatie omdat deelname de legitimiteit van zijn te vroeg afgeschreven regime zal vergroten.

Nadat hij besloot afstand te doen van zijn chemische wapens, is Assad weer enigszins salonfähig geworden. Oude tijden herleven nu westerse inlichtingendiensten weer in contact staan met Damascus over de strijd tegen het jihadisme. De Amerikanen kunnen nog zo stoer roepen dat Assad geen toekomst heeft, hij blijft de enige in Syrië met wie ze zaken kunnen doen.

De aanwezigheid van de SNC in Montreux moet suggereren dat dé oppositie over de toekomst van Syrië onderhandelt. Dat is schijn. De meeste rebellen-groepen zien de SNC als profiteurs die oppositie voeren vanuit vijfsterrenhotels. Voor veel burgers zijn het landverraders die juichten toen de VS Syrië wilden bombarderen.

En de jihadisten haten de SNC nog meer dan Assad. Hoe tandeloos de SNC ook is, voor de VS is hun aanwezigheid cruciaal. Zonder oppositie is er immers geen 'politiek proces'. Montreux moet de betrokkenheid van de VS bij het Syrische conflict suggereren op de meest

'Ze denken zeker dat we de sleutels van het presidentiële paleis komen overhandigen'

vrijblijvende manier, dus zonder inzet van militair geweld of diplomatieke confrontaties met de Russen. Het past een moegestreden grootmacht wier invloed in het Midden-Oosten tanende is.

Voor Rusland is de vredesconferentie een afleidingsmanoeuvre. Terwijl de VS ronkende verklaringen de ether in slingerden en de SNC-deelnemers alvast hun suites boekten, hebben de Russen stilletjes de levering van pantserwagens, drones en 'smart bombs' aan Assad opgevoerd. De Russen zien Montreux vooral als tijdwinst die nodig is voor een

militaire oplossing van het conflict.

Wat we zullen zien is een illusionair vredesproces dat de werkelijke motieven van de deelnemers versluiert. Minieme succesjes vallen evenwel niet uit te sluiten, zoals gevangenenruil of voedselhulp aan belegerde stadswijken. Die dragen immers bij tot het enige gemeenschappelijke doel van de deelnemers: de illusie zo lang mogelijk in stand houden.

.....
Leo Kwartan is arabist en adviseur voor bedrijven die opereren in het Midden-Oosten.